

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/41/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123204549
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6123204549.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 2, zastúpeného právnym zástupcom Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53255739, so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 2, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Ján Dolejš, advokát a konateľ, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v C., B. D. E. F. XXX/XX, o zaplatenie 2.113,22 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 13Csp/66/2023-127 zo dňa 26.09.2023, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

Žalovaná je **p o v i n n á** nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalobcu.

o d ô v o d n e n i e:

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.113,22 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.113,22 € od 17.09.2022 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania (druhý výrok).

1.2 V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 2.113,22 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.113,22 € od 17.09.2022 do zaplatenia na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2020, pričom pohľadávku voči žalovanej nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.09.2022 od pôvodného veriteľa C. G. H., I..

1.3 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním a právneho posúdenia veci, podľa ktorého:

(1) medzi právnym predchodcom žalobcu C. G. H., I. a žalovanou došlo dňa 21.08.2020 k uzatvoreniu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (revolvingový úver), ktorú je potrebné právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasledujúce Obchodného zákonníka, a ktorá je súčasne zmluvou o spotrebiteľskom úvere a spravuje sa ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy a aj § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských

právnych vzťahoch; neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti C. G. H., I., pre šikovnú kartu C. G. s kódom J., pričom žalovaná podpisom zmluvy potvrdila oboznámenie sa s týmito podmienkami;

(2) na základe uzavretej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 2.313,22 € za účelom refinancovania zmluvy č. XXXXXXXXXXXX; v bode 27 zmluvy bol dohodnutý ako druh úveru bezúčelový revolvingový úver; v bode 30 zmluvy bol dohodnutý úverový rámec 2.600,- €; v bode 31 zmluvy bola dohodnutá ročná úroková sadzba 26,28 %, v bode 32 zmluvy bola dohodnutá mesačná úroková sadzba 2,19 %, v bode 33 zmluvy bola dohodnutá výška mesačnej splátky 4 % z dlžnej čiastky (minimálne 12,- €), v bode 34 zmluvy bola dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) 32 %, v bode 35 zmluvy bola dohodnutá celková čiastka splatná spotrebiteľom 2.996,42 € a v bode 36 zmluvy bola dohodnutá frekvencia splátok 20. deň v mesiaci; zmluva bola dohodnutá na dobu neurčitú; v prípade revolvingového úveru ide o špecifický druh úveru, ktorého výška sa neustále dopĺňa po stanovenú hranicu; veriteľ poskytne klientovi úverový rámec a umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania veriteľa; ak klient čerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec; ak vyčerpanú sumu spláca postupne, má k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa súčasne s každou splátkou zvyšuje; niet pochyb o tom, že poskytnutie revolvingového úveru veriteľom, ktorý má postavenie dodávateľa, dlžníkovi, ktorý má postavenie spotrebiteľa, ako je tomu v súdnej veci, je nutné považovať za spotrebiteľský úver, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; súd prvej inštancie podrobil zmluvu kontrole neprijateľných zmluvných podmienok a nezistil, že by zmluva obsahovala ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa;

(3) z predloženej zmluvy, prehľadu čerpania úveru a úhrad žalovanej je zrejmé, že sporný úver bol poskytnutý na refinancovanie už iného úveru žalovanej, pričom za týmto účelom žalovaná jednorazovo čerpala z poskytnutého úveru sumu 2.313,22 € a uhradila sumu 200,- € z titulu „vratky“, z čoho súd prvej inštancie usúdil, že ide o sumu, ktorá žalovanej bola vrátená veriteľom z úverového vzťahu, ktorý refinancovala súdným úverom ako preplatok; iné úhrady žalovanej v konaní neboli preukázané;

(4) námietku žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu nesplnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách vyhodnotil súd prvej inštancie ako nedôvodnú, pretože predmetom postúpenia pohľadávky na žalobcu nebol bankový úver;

(5) námietku žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu neosvedčenia, že oznámenie o postúpení pohľadávky sa dostalo do jej dispozičnej sféry tiež vyhodnotil súd prvej inštancie ako nedôvodnú, pretože žalobca na preukázanie postúpenia spornej pohľadávky predložil zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 16.09.2022 a súčasne aj oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 21.09.2022 adresované žalovanej, ktoré bolo odoslané žalovanej ako doporučená listová zásielka druhej triedy pod podacím číslom D. dňa 23.09.2022, ktorá zásielka bola žalovanej doručená dňa 26.09.2022; súd prvej inštancie; podľa súdu prvej inštancie bolo postúpenie pohľadávky zo strany žalobcu riadne preukázané a žalovanej riadne oznámené, preto súd dospel k záveru, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky a žalobca má v spore aktívnu vecnú legitímáciu;

(6) právny predchodca žalobcu listom zo dňa 31.05.2021, ktorý bol žalovanej doručovaný prostredníctvom pošty ako list druhej triedy na pošte podaný dňa 01.06.2021 označeným ako „výzva k splateniu celého úveru“ žiadal žalovanú, aby v dôsledku jej omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX splatila celý úver čerpaný na základe tejto zmluvy, t.j. sumu 2.434,70 € najneskôr do 15 dní od spísania výzvy na uvedený bankový účet; žalovaná doručenie tohto listu nespochybnila, práve naopak z bodu 6 jej vyjadrenia doručeného súdu dňa 21.06.2023 vyplýva, že mala vedomosť o existencii vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru; z obsahu tejto výzvy zo dňa 31.05.2021 je zrejmé, že ide o výzvu na zaplatenie žalovanou čerpaných finančných prostriedkov na základe uzavretej Zmluvy zo dňa 21.08.2020;

(7) žalovaná revolvingový úver dohodnutý na dobu neurčitú iba čerpala (na refinancovanie iného úveru), ale nesplácala podľa dohody zmluvných strán (t.j. každý mesiac 4 % z dlžnej čiastky, minimálne 12,- €), resp. nesplácala ho vôbec; žalovaná zjavne porušila podmienky zmluvy, čo malo za následok, že právny predchodca žalobcu oprávnenne žiadal od žalovanej vrátiť doteraz vyčerpanú sumu prostriedkov z revolvingového úveru; urobil tak listom zo dňa 31.05.2021; v prípade výzvy zo dňa 31.05.2021 tak ide o výzvu, kde „splatnosť“ dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil (§ 563 Občianskeho zákonníka), čo bolo stranami dohodnuté v hlave 7 § 2 úverových podmienok tak, že splatnosť nastáva kedykoľvek na požiadanie veriteľa pri splnení tam uvedených podmienok; nejde preto o výzvu veriteľa na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, pričom to nevyplýva ani z

obsahu samotnej výzvy; súd prvej inštancie sa v tomto smere stotožnil s právnou argumentáciou žalobcu vo vzťahu k nemožnosti aplikácie § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na súdený revolvingový úver, v dôsledku čoho mal súd prvej inštancie za to, že došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru výzvou právneho predchodcu žalobcu zo dňa 31.05.2021, ktorá vychádzajú z podacieho hárku č. K. bola žalovanej doručovaná ako doporučená listová zásielka druhej triedy pod podacím číslom D. dňa 01.06.2021 a vychádzajú z výpisu sledovania zásielok Slovenskej pošty, a.s., bola žalovanej doručená dňa 03.06.2021;

(8) pokiaľ žalovaná namietala, že pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru jej nebola doručená výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie napriek právnemu záveru uvedenému vyššie uviedol, že aj keby výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bola relevantná pre daný prípad, došlo by k naplneniu podmienok vyplývajúcich z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pretože právny predchodca žalobcu poslednou výzvou pred začatím vymáhania celého úveru zo dňa 30.03.2021 upozornil žalovanú na možné požadovanie okamžitého splatenia celého úveru vrátane príslušenstva a urobil tak v lehote nie kratšej ako 15 dní pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru; táto výzva (zo dňa 30.03.2021) vychádzajú z podacieho hárku č. K. bola žalovanej doručovaná ako doporučená listová zásielka druhej triedy pod podacím číslom D. dňa 30.03.2021 a vychádzajú z výpisu sledovania zásielok Slovenskej pošty, a.s., bola žalovanej doručená dňa 01.04.2021;

(9) vzhľadom na uvedené dospel súd prvej inštancie k záveru, že uplatnený nárok v sume 2.113,22 € predstavujúci rozdiel medzi sumou čerpania úveru v sume 2.313,22 € a úhradami žalovanej v sume 200,- € (súd v zmysle § 151 ods. 2 C.s.p. tvrdenia žalovanej o popretí správnosti výšky žalovanej sumy a výšky úhrad vykonaných žalovanou považoval za neúčinné, keď žalovaná neuviedla vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach), je dôvodný, žalobe v celom rozsahu vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.113,22 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.113,22 € od 17.09.2022 (podľa návrhu žalobcu odo dňa nasledujúceho po dni uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok) do zaplatenia; ku dňu počiatku omeškania 17.09.2022 bola sadzba ECB vo výške 1,25 %, ktorá by po zvýšení o 5 percentuálnych bodov predstavovala úroky z omeškania vo výške 6,25 %, ale keďže si žalobca uplatnil úroky z omeškania v nižšej výške, súd mu priznal úroky z omeškania len v uplatnenej výške. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel.

1.4 Súd prvej inštancie ťažiskovo rozhodol s poukazom na ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v spojení s § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 524 ods. 1 a 2, § 563, § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 2, § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z.; o trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a v spore plne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná včas odvolanie zo dňa 09.10.2023 (č.l. 134-135 spisu); rozsudok napadla v celom rozsahu; vyjadrila názor, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jej právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.), na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); zdôraznila, že súd prvej inštancie bol z úradnej povinnosti (ex offio) povinný posúdiť aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, ktorú opakovanne namietala; v podrobnostiach argumentovala, že:

(1) pokiaľ ju právny predchodca žalobcu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka poslednou výzvou zo dňa 03.03.2021 upozornil na uhradenie omeškaných splátok s poukazom na ustanovenie § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka mohol svoje právo na vyhlásenie splatnosti celého úveru najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t.j. podľa zmluvy do 20. dňa nasledujúceho mesiaca, teda najneskôr do 20.04.2021; právny predchodca žalobcu však vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru až dňa 31.05.2021, teda po zákonom stanovenej lehote;

(2) vzhľadom na uvedené namietala platnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zo dňa 31.05.2021 podľa § 37 Občianskeho zákonníka v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka; pokiaľ je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru neplatné, nemohol právny predchodca žalobcu postúpiť spornú pohľadávku na žalobcu, ktorý tak nie je v spore aktívne vecne legitímovaný;

(3) na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 02.11.2023 (č.l. 141-142 spisu) k odvolaniu žalovanej prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že žalovaná v podanom odvolaní namietla, že jeho právny predchodca mohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka len do 20.04.2021, keď v tomto smere uviedol, že žalovaná bola na možnosť uplatnenia tohto práva upozornená v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka výzvou zo dňa 03.03.2021; po uplynutí 15 dní od tohto upozornenia a za súčasného

splnenia podmienky omeškania so zaplatením aspoň jednej splátky viac ako 3 mesiace, môže veriteľ toto právo uplatniť kedykoľvek; v prípade nezaplatenia ďalšej splátky sa predchádzajúca splátka stáva samostatne splatnou; veriteľovi splatnosťou ďalšej splátky vzniká právo na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka opätovne pre nezaplatenie novej splátky, no nemusí dlžníka na možnosť uplatnenia tohto práva opätovne upozorňovať; dlžník na možnosť uplatnenia tohto práva upozornený bol a toto upozornenie sa nevzťahuje na konkrétnu splátku, ale na omeškania s platením splátok ako také; vo zvyšku odvolania žalovaná neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu. Na základe uvedeného žalobca navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

2.3 Žalovaná v odvolacej replike zo dňa 20.11.2023 (č.l. 149 spisu) k vyjadreniu žalobcu uviedla, že trvá na všetkých svojich vyjadreniach, pričom zopakovala svoju odvolaciu argumentáciu a navyše poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020 vo vzťahu k plynutiu lehoty na uplatnenie práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

2.4 Žalobca v odvolacej duplike zo dňa 11.12.2023 (č.l. 156 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že žalovaná neuviedla a nepredložila žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení, preto sa naďalej stotožňuje s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanom spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovanej podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania žalovanej podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

4.4 Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanom spore boli splnené zákonné podmienky na vyhovieť žalobe žalobcu. Pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní tak nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.). Medzi stranami nebol sporný spotrebiteľský charakter sporu; medzi stranami nebolo sporné ani samotné uzavretie spornej zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 21.08.2020 ani jej obsah; medzi stranami zostalo (ťažiskovo v odvolacom konaní) sporné právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že uplatnený nárok žalobcu je daný, tento je v spore aktívne vecne legitimovaný a zo strany právneho predchodcu žalobcu (C. G. H., I.) boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Súd prvej inštancie si súčasne splnil aj povinnosť vyplývajúcu mu z právnej úpravy zameranej

na ochranu spotrebiteľa, keď sa zaoberal skúmaním existencie neprijateľných zmluvných podmienok v spornej zmluve, ktorých existenciu nezistil a žalovaná tento záver nespochybnila. Pri posudzovaní veci (dôvodnosti odvolania) sa odvolací súd zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.5 Zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním v prejednávanej spore vyplýva, že:

(1) právny predchodca žalobcu C. G. H., I., ako veriteľ na jednej strane a žalovaná ako dlžník na druhej strane uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere (revolvingový úver) zo dňa 21.08.2020 na dobu neurčitú, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 2.313,22 € za účelom refinancovania inej zmluvy č. XXXXXXXXXX; medzi stranami bol dohodnutý úverový rámec v sume 2.600,- € a mesačná splátka vo výške 4 % z dlžnej sumy (minimálne v sume 12,- €) vždy k 20. dňu v mesiaci;

(2) žalovaná jednorazovo čerpala z poskytnutého úveru sumu 2.313,22 € a uhradila sumu 200,- € (ide o sumu, ktorá bola žalovanej vrátená veriteľom z úverového vzťahu, ktorý refinancovala súdeným úverom ako preplatok);

(3) právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 30.03.2021 v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovanú na možné požadovanie okamžitého splatenia celého úveru vrátane príslušenstva a urobil tak v lehote nie kratšej ako 15 dní pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, pričom výzva zo dňa 30.03.2021 bola žalovanej doručená dňa 01.04.2021;

(4) právny predchodca žalobcu listom zo dňa 31.05.2021 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 2.434,70 € najneskôr do 15 dní od spisania výzvy na špecifikovaný bankový účet, pričom list bol žalovanej doručený dňa 03.06.2021;

(5) žalobca na preukázanie postúpenia spornej pohľadávky predložil zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 16.09.2022 a súčasne aj oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 21.09.2022 adresované žalovanej, ktoré bolo žalovanej doručené dňa 26.09.2022.

4.6 Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu a súdu prvej inštancie, že na zmluvu o revolvingovom úvere nie je možné aplikovať ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka (body 23 a 24 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Z tohto dôvodu nebolo možné napadnutý rozsudok potvrdiť v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., pretože sa odvolací súd nemohol v celom rozsahu stotožniť s odôvodnením napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom, že list zo dňa 31.05.2021 nepredstavuje vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale len výzvu na zaplatenie dlhu podľa § 563 Občianskeho zákonníka, pretože táto argumentácia sa opiera o tvrdenie, že v úverovej zmluve nebolo dojednané plnenie v splátkach na dobu určitú, celková výška dlhu nie je vopred stanovená, teda štandardná splátka, ktorú bola žalovaná povinná plniť bola len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu. Odvolací súd pre ozrejmenie svojich úvah bude v tejto otázke najskôr citovať z prvého vydania komentára k Občianskemu zákonníku: „Od plnenia v splátkach je potrebné dôsledne odlíšiť opakujúce sa plnenie, resp. plnenie opakujúcich sa dávok v trvajúcom záväzkovom vzťahu. Celková výška dlhu nie je v tomto prípade vopred stanovená (aj keď ju možno objektívne predvídať pri vzťahoch na dobu určitú) a závisí od doby trvania samotného záväzkového vzťahu. Záväzkové vzťahy s opakujúcim sa plnením nezanikajú splnením v pravom slova zmysle, ale uplynutím času (§ 578 OZ), výpoveďou (§ 582 OZ), dohodou (§ 572 ods. 2 OZ) alebo iným odlišným spôsobom. Splnením môžu zaniknúť iba jednotlivé záväzky zodpovedajúce individuálnemu a opakujúcemu sa plneniu, ktoré však nemá charakter splátky celkového dlhu. Ide predovšetkým o plnenie nájomného (§ 671 OZ), dôchodku (§ 842 OZ), vyživovacej povinnosti podľa ZR (zákona o rodine - poznámka odvolacieho súdu) a podobne. Na právne vzťahy s opakujúcim sa plnením nemožno § 565 aplikovať.“ (Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. akol. Občiansky zákonník II. § 451 - 880. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2015, str. 1986); aj keď odvolací súd uznáva, že revolvingový úver má určité špecifiká oproti „klasickému“ úveru, ktorého výška je vopred už v čase uzavretia zmluvy stanovená, nezdieľa názor, že vrátenie sporného úveru nebolo dojednané v splátkach; revolvingový úver je charakteristický tým, že sa vopred dohodne, resp. schváli len tzv. úverový rámec, v ktorom sa môže dlžník pri čerpaní úveru pohybovať (v prejednávanej spore 2.600,- €) a naozaj závisí od vôle a konania dlžníka, či čerpanie finančných prostriedkov v rámci schváleného úverového rámca využije alebo nie; akonáhle však hoci aj len časť prostriedkov z úverového rámca vyčerpá, niet rozdielu v záväzku oproti „klasickému“ úveru túto čerpanú časť (plus príslušný dojednaný úrok, či poplatok) vrátiť (v splátkach); v spornej úverovej zmluve bola stanovená povinnosť žalovanej ako

dlužníka čerpanú čiastku vracat' v mesačných splátkach minimálne v sume 12,- € s dohodnutým termínom splatnosti 20. deň v mesiaci; na tom nič nemení skutočnosť, že samotná zmluva o revolvingovom úvere trvá naďalej, pretože počas jej existencie je dlužníkovi stále daná možnosť ďalšieho čerpania úveru; práve vzhľadom na uvedený charakter revolvingového úveru (kedy sa navyše často časovo prelína čerpanie a splácanie úveru) nemožno vopred už pri uzatváraní zmluvy určiť (dohodnúť) dobu trvania záväzkového vzťahu nejakou lehotou, či konkrétnym termínom konečnej splatnosti úveru, či počtom splátok; keďže vzhľadom na dané špecifiká sa zmluva o revolvingovom úvere dojednáva na dobu neurčitú, možno ju ukončiť napr. výpoveďou, resp. dohodou, ktorá má okrem iného za následok, že aj keby dlužník už všetko splatil, nemohol by už znova úver čerpať vzhľadom na zánik právneho vzťahu založeného ukončenou zmluvou; dané špecifiká revolvingového úveru však nespôsobujú nemožnosť dojednania plnenia dlužníka v splátkach; praktický ekonomický život priniesol potrebu revolvingového úveru, v ktorom je nastavený automatický mechanizmus (opakovaného) čerpania a splácania úveru; bez jeho existencie by bolo nutné každé jednotlivé čerpanie a splácanie dojednávať osobitnou zmluvou, čo odporuje potrebe praktickosti a flexibility ekonomického života; skutočnosť, že revolvingový úverový vzťah má ako svoju podstatu a zmysel zakotvený automatický mechanizmus čerpania a splácania úveru bez potreby osobitného opätovného dojednávania úveru však neznamená, že sa naň (až na špecifiká stanovené vyššie) nevzťahujú zákonné pravidlá pre „klasický“ úver; nemá oporu v zákonnej úprave tvrdenie žalobcu a súdu prvej inštancie, že ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka sa vťahujú len na „klasický“ úver; z daných ustanovení nevyplývajú tvrdené kritériá, že musí byť vopred (už v čase uzavretia zmluvy) dohodnutá, či určená celková suma úveru a konečná splatnosť úveru; v tomto prípade bola dohodnutá presná výška splátky (minimálne 12,- € mesačne) a termín splatnosti každej splátky (20. deň v mesiaci); taktiež celková výška dlhu je po čerpaní úveru vopred známa, je určiteľná s prihliadnutím na dojednané zmluvné podmienky a vzhľadom na aktuálnu výšku vyčerpaného úverového rámca je zrejmé, akú sumu má dlužník plniť v akých (mesačných) splátkach a pri ich dodržaní, kedy dôjde k jej splateniu; na tom nič nemení skutočnosť, že po každom ďalšom čerpaní sa táto suma, počet splátok a termín jej splatenia menia; napokon aj zákon č. 129/2010 Z. z. s revolvingovým úverom výslovne počíta v ustanovení § 14 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré pojednáva o zmluve o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú, jej charakteristickom znaku oproti zmluve o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú spočívajúcom v oprávnení spotrebiteľa na (opakované) čerpanie úveru a o podmienkach jej ukončenia a tento zákon osobitne tento spotrebiteľský úver nevyklučuje ani z uplatňovania podmienok na postúpenie pohľadávky podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z. z.

4.7.1 Žalovaná v podanom odvolaní ťažiskovo namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore. Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie ohľadne danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prejednávacom spore je správne.

4.7.2 Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom vecná legitímácia je potrebné rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva; podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní a pod pojmom pasívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalovaného, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva povinnosť splniť nárok žalobcu uplatnený žalobou v sporovom konaní; skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že jej nedostatok žiadna zo strán sporu nenamietá; aktívne vecne legitimovaná je tak strana, ktorá tvrdí a je schopná preukázať, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a pasívne vecne legitimovaná je strana, o ktorej žalobca tvrdí, že je nositeľom tvrdenej hmotnoprávnej povinnosti a v konaní to aj skutočne preukáže; výsledok skúmania vecnej legitímácie strán (aktívnej a pasívnej) sa prejaví v rozhodnutí vo veci samej; nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu alebo pasívnej vecnej legitímácie žalovaného vedie vždy k zamietnutiu žaloby; aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného skúma súd samostatne (oddelene), preto na zamietnutie žaloby postačuje záver o neexistencii ktorejkoľvek z nich; skúmanie danosti vecnej legitímácie strán v konkrétnom spore je závislé od konkrétneho hmotného práva, ktorého aplikácia prichádza do úvahy na dokazovaním zistený, resp. nesporný skutkový stav veci. Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania.

4.7.3 Súd prvej inštancie skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v prejednávacom spore a dospel k záveru, že žalobca je nositeľom nároku voči žalovanej, ktorý uplatnil žalobou. Žalobca v podanej žalobe

okrem iného tvrdil, že aktívnu vecnú legitímáciu nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok, pričom oznámenie o postúpení pohľadávok bolo žalovanej doručené.

4.7.4 Pre platné postúpenie spornej pohľadávky na žalobcu bolo nevyhnutné okrem iných) splniť podmienky ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré v podstate zakazuje postúpenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý nie je po konečnej splatnosti, resp. nie je predčasne splatná v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru; za účelom posúdenia platnosti postúpenia spornej pohľadávky tak bolo v prejednávanej spore nevyhnutné skúmať splnenie zákonných podmienok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sporného úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka (splnenie týchto podmienok žalovaná v spore namietala); podľa skutkových tvrdení žalobcu a skutkových zistení súdu prvej inštancie vyhlásenie mimoriadnej splatnosti sporného úveru realizoval právny predchodca žalobcu listom zo dňa 30.03.2021 (upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), ktorý bol žalovanej doručený dňa 01.04.2021 a listom zo dňa 31.05.2021 (oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru), ktorý bol žalovanej doručený dňa 03.06.2021; súd prvej inštancie správne skúmal splnenie zákonných podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pred postúpením pohľadávky zo spornej zmluvy voči žalovanej na žalobcu a dospel pritom k správne právnemu posúdeniu veci, keď dospel k záveru o danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore.

4.7.5 Medzi stranami nebolo sporné, že na základe spornej zmluvy o (revolvingovom) úvere bol žalovanej poskytnutý úver v sume 2.313,22 €, z ktorého žalovaná uhradila len sumu 200,- € (z titulu vrátenia preplatku predchádzajúceho refinancovaného úveru), inak dohodnuté splátky úveru vôbec neplatila; po upozornení na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 30.03.2021 právny predchodca žalobcu listom zo dňa 31.05.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovanú na jeho vrátenie v stanovenej lehote; obidva listy boli žalovanej riadne doručené; právny predchodca žalobcu bol preto oprávnený spornú pohľadávku voči žalovanej v sume 2.113,22 € postúpiť na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.09.2022; oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 21.09.2022 bolo žalovanej doručené dňa 26.09.2022; sporná pohľadávka bola na žalobcu postúpená platne a žalobca je preto v spore aktívne vecne legitímovaný.

4.7.6 Pokiaľ ide o konkrétnu odvolaciu argumentáciu žalovanej (§ 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.) odvolací súd udáva, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka; žalovaná v podstate argumentovala, že „pokiaľ ju právny predchodca žalobcu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka poslednou výzvou zo dňa 03.03.2021 upozornil na uhradenie omeškaných splátok s poukazom na ustanovenie § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka mohol svoje právo na vyhlásenie splatnosti celého úveru uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t.j. podľa zmluvy do 20. dňa nasledujúceho mesiaca, teda najneskôr do 20.04.2021, právny predchodca žalobcu však vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru až dňa 31.05.2021, teda po zákonom stanovenej lehote, preto následné postúpenie pohľadávky nemôže byť platné a žalobca nie je v spore aktívne vecne legitímovaný“; v tomto smere sa však odvolací súd stotožnil s argumentáciou žalobcu, preto za situácie, že žalovaná bola na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upozornená v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka výzvou zo dňa 03.03.2021, po uplynutí 15 dní od tohto upozornenia s podmienkou omeškania so zaplatením aspoň jednej splátky viac ako 3 mesiace (ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporná), mohol právny predchodca žalobcu (pôvodný veriteľ) právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru uplatniť kedykoľvek po vykonaní predmetného upozornenia, pretože veriteľovi splatnosťou ďalšej splátky vzniká právo na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka opätovne pre nezaplatenie novej splátky a už nemusí dlžníka na možnosť uplatnenia tohto práva opätovne upozorňovať; žalovaná bola na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru riadne upozornená a toto upozornenie sa nevzťahuje na konkrétnu splátku, ale na samotné omeškanie s platením splátok; právny predchodca žalobcu bol preto oprávnený listom zo dňa 31.05.2021 vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.09.2022 postúpiť spornú pohľadávku voči žalovanej na žalobcu.

4.8 Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o vyhovení žalobe žalobcu (prvý výrok) podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vo výroku vecne správny potvrdil. Odvolací súd súčasne ako závislý výrok (§ 379 písm. a/ C.s.p.) potvrdil aj výrok o trovách konania napadnutého rozsudku (druhý výrok), ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom žalobcu v spore.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávacom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalovaná podané odvolanie výslovne odôvodnila tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jej právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie nevykonala navrhnuté dôkazy (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.), na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Z obsahu odvolania je však zrejmé, že ťažiskovo (obsahovo) napáda len právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie ohľadne aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore s argumentáciou, že nakoľko neboli splnené zákonné podmienky § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka, nedošlo k platnému postúpeniu spornej pohľadávky na žalobcu. Po preskúmaní veci sa odvolací súd s touto odvolacou argumentáciou žalovanej nestotožnil a právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie v tomto smere vyhodnotil ako správne, pretože odvolacími dôvodmi sa žalovanej správnosť napadnutého rozsudku v tomto smere nepodarilo spochybníť (body 4.4 až 4.7.6 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vo výroku vecne správne potvrdil (bod 4.8 odôvodnenia).

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal odvolací súd žalobcovi proti žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %); z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 C.s.p. (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.